

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Előfizetési ár:

Félévre . . . 1 frt 50 kr.
Negyedévre . . . " 75 kr.
Egy hóra . . . " 25 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Egyes szám ára 6 kr.

NYILTTERIKÖZLEMENYEKET és HIRDETESEKET
mérsékelt árjegyzék szerint számít

a kiadóhivatal Mátyus-utca 30.

Szerkesztőség:

Csongrád, Mátyus-utca 30 ik szám a,
hova az előfizetési és hirdetési díjak, valamint
a lap szellemi részét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Az emberi tökéletesedés.

Sok időnek, nem századoknak, de évezredeknek kellett le-tünnie, míg az ember őskori vadságából kivetkőzve az értelem és felvilágosodás jelen fokára emelkedett. Az emberi tökéletesedésben és eszközei tökéletesítésében tagadhatlanul az utóbbi pár század alatt oly rohamos volt a haladás, hogy előbbi időkből évezredek nem mutatnak fel annyi sikert. — Mind eme vívmányok, a melyek az ókorban, de még a középkorban is mindennemű kísérletezések mellett is kivihetetleneknek tünnek fel, azok ma már nagy részben, nem eszmék, nem próbakísérletezések alatt álló dolgok, hanem mint megtestesült valóságok hirdetik a fáradhatlan emberi elme mindenben czélszerűséget kereső s

mindent tudni akaró magasztos röptü voltát és fensőbbiségét. Igaz, hogy a történelem szerint már az ókorban találko-zunk ahhoz az időhöz mérten polgárosult nemzetekkel, kik műveltség, tudomány, művészet és iparban elég magas fokon állottak; de azon időben egyik nemzet a másikkal haladását s fejlődését gyanus szemmel nézvén, azt magára veszélyesnek találta s a gyanúból és féltékenységből származó villongások országokat megsemmisítő háborukat idéztek elő, mi által a legyőzöttek szolgásgába kergetve, nyomor és elzűllés következtében századokig ki nem heverhető visszaesésbe taszítottak.

Nem akarunk ugyan mi itt a világtörténelemnek sem általános, sem részletes megírásával foglalkozni; azt a tör-

ténetiróknak engedjük át; mi csak a szellemi fejlődést és az azzal elért eredményeket, melyek az ember folytonos tökéletesedését és eszközei czélszerűségét igazolják, akarjuk némely irányban fölemlíteni.

Az általános fejlődés kezdete minden esetre a XVIII. század végétől számítható. midőn egyes nemzetek önézretre ébredve, megvetették alapját egy egészségesebb és szabadelvűbb iránynak, mely úgy az embert, mint boldogulásához kívántató eszközei tökéletesedését párhuzamos fejlődésben tünteti elő.

Nem azért soroljuk fel mi ezeket, mintha ezekről másoknak nem volna tudomásuk, sőt inkább magunk is részt akarunk venni egy az emberi boldogulást előmozdító reform nemek napvilágra hozásában, mely mások által számtalan kísérlet

A „KÖZÉRDEK” TÁRCZÁJA.

Etelka emléke.

A „Közérdek” eredeti tárczája.

Boldog meglepéssel szemléltem a Tisza szöke vizét, melynek habjaiban a világító hold mosolygó képe hűen tükröződött vissza. Merengésemben észre sem vettem, hogy a kitűzött óra, a várva-várt percz elérkezett.

Csak nézem tovább a locsogó habokat s gyönyörködöm azok játékaiban. — Mily szép látványt nyújt a csillagos ég a folyó tükrében! Itt egy kicsiny csillag oly mosolyogva ragyog, amott egy másik alig-alig világító fényvel tündököl . . .

Elnézem őket hosszan, sokáig; talán egyik az enyém, a másik az ő csillaga; de im a halvány csillag utolsó villan s maga után fényes csikót vonva, eltűnik a magas égboltról.

Elmélázva nézem a magányosan maradt fénylő csillagot s gondolkozom: enyém-e vagy az övé volt az eltűnt fénylő pont . . .

Egyszerre egy árnyék vonul el előttem . . . megfordulok és — karjaimban tartom Etelkám . . .

Átölelve tartottuk egymást némán, szótlánul, csak szívünk dobogása volt hallható.

Körülöttünk minden csendes, oly ünnepélyes a pillanat. Remegve bontakozott ki ölelő karjaimból s megtörve adta tudtomra a lesújtó hirt.

— Bélám, szerelmem! . . . de tovább nem folytathatta, hanem nyakamba borulva sirt keservesen.

Majd leküzdé fájdalmát s tovább folytatá: — El kell vállunk, atyám azt akarja, holnap utazunk; azért jöttem, hogy téled bucsut vegyek. Talán sohasem látjuk ismét egymást! . . . Itt elhallgatott s nézett reám könyes szemével fájdalmasan.

Szólni nem valék képes, elgondoltam, hogy a kit én oly forrón szeretek, tőlem távol fog lenni s akkor nem szoríthatom karjaimba földi boldogságomat.

Oh ez rám nézve elviselhetlenné válna!

Mig így gondolatimba mélyedtem,

merengésemből szomorú hangja ébresztett fel.

— Haragszol talán? — kérde Etelka.

— Etelkám, én!? . . . felelet helyett csókkal zártam le ajkát . . .

Az idő haladt s nekünk válnunk kellett. Az elválás keserű érzete hatotta át sziveinket. Ugy érzém, hogy ez volt utolsó találkozásunk Ő távozott . . .

Könyben uszó szemmel néztem távozó alakját s midőn a kedves alak körvonalai végképp eltűntek, zokogásban törtem ki vajjon látni fogom-e még őt?!

* *
Évek multak, anélkül, hogy Etelkától levelet kaphattam volna. Atyja, ki szerelmünknek ellene volt, a leggondosabban ügyelt leányára.

. . . Komor őszi reggel volt; az ég csatornái valóban megnyíltak, csak úgy zuhogott a zápor. Ekkor történt az, mit már oly régen vártam. Levelet kaptam tőle.

De örömem csakhamar szomorúsággá változott. Beteg. nagyon beteg,

mellett, dacára, eddig sikertelen maradt.

Nem üres reform eszmék, melyeknek megvalósulásai még meghatározhatatlan időre nyulnak el a jövőbe, hanem a tudomány terén szerzett megdönthetetlen s eddig nyilvánosságot nem látott s az emberiségre kiható fontos dolog az, melyet közelebbi számunkban napvilágra hozni főczélunk, még akkor is, ha megtámadtatásoknak leszünk kitéve. Tudjuk, hogy azon téren, melyen fellépni akarunk, hivatottaknak aligha ismerhetünk el. De mellettünk nem a jog, nem a méltányosság kell, hogy legyen, hanem a siker, melynek megvalósítására vállalkozunk. A kor és emberiségnek tartozunk azzal, ha valamely téren közérdekű sikert tudunk felmutatni s azt értékesítjük.

Egy ember nem képezhet társadalmat. A társadalmi osztályoknak egymás támogatására van szükségük, ha jelen társadalmi berendezkedésünk szerint eleget akarunk tenni a reánk rótt kötelességeknek: a kor intő szavát és követelményeit meg kell értenünk, mely minden téren közreműködésre hí fel. Valamint a minden irányban tapasztalható haladást egy ember — bármily tehetség volt is az, — a mai magas fokra

csak ennyit írhatott s a helyett tudatá, hova utaztak.

Gyorsan elutaztam, hogy Etelkám minél hamarabb láthassam . . .

Ott feküdt előttem halványan, szemei fekváltak csukva s keble lázasan emelkedett; úgy nézett ki, mint egy márvány szobor, csak dobogó szive mutatta, hogy még élet van benne.

A szobában Etelka édes anyja volt; beléptemkor zokogva borult a nyakamba. A zokogásra Etelka fölnyitotta bágyadt szemeit; tekintetét végig jártatta rajtam hosszan, fájdalmasan . . .

— Megjöttem, Etelkám! — oh mily boldog vagyok, hogy ismét láthatlak.

— Bélám, éltem boldogsága, mily régen vártalak! — tört ki a hang kebléből . . .

Atöleltem kedves Etelkám s fájdalmasan szemlétem halvány arcát, melyről a szenvedés egyenként szedte le a rózsákat.

Ajkai egyszerre megnyitlak s halakán ejtő ki nevem: Bélám, szeretsz-e még!?

Meghalok . . Isten . . ve . . led!

nem fejleszthette volna: úgy a polgárosult népek között az osztályok és az abban lévő rétegek fennállítására feltétlen szükség van. Hogy mennyire egymásra vagyunk utalva, miután egy ember mindennemű tudomány, iparban s művészetben stb., hogy a haladással lépést tartva, sikerrel működ-hessék, az merő képtelenség.

Mindenki az általa tanult foglalkozást érti jobban, — de azért vannak esetek, hogy egy türelmes kutató és föltaláló egész más irányban terelve, egyes tudomány ágat, annak új irányt ad. — Az általános haladáshoz szerény személyiségünk dacára mi is remélünk hozzá járulni és ezt itt előre bejelentjük.

I R O D A L O M.

— „Tanítóvilág“ czim alatt Illés József és Veszprémi Soma érdekes kötetet adtak ki, amely a magyar tanító-ság életéből több sikerült rajzot, apróbb elbeszélést közöl. A kötet ára 60 kr.

— **Emlékkönyv** czim alatt vaskos kötetet adott ki fenállásának 25 évi jubileuma alkalmából a délmagyarországi tanítóegyesület. A kötet, melyet az egyesület tollvivője: Reitter Ferencz községi tanító szerkesztett, az egyesület eddigi összes közgyűléseit, a főkök történetét s több paedagogiai irány- és szakcikket tartalmaz. — Csáky Albin gróf közoktatási miniszternek van ajánlva a kötet, melynek első lapját a miniszter arcképe díszíti.

— **Legközelebb** megjelen a „Paprík“ czimű vig elbeszélésének füzete. Előfizetési ára igen csekély lesz.

Ekkor keble hevesen emelkedett s ajkiról halk sohaj hallatszott és Etelka — megszűnt élni.

Azt gondoltam, szívem a bánat terhe alatt meghasadt; de a sors könyvében másként volt megírva.

Ekkor jutott eszembe, hogy a csillag, mely az égboltról letűnt, talán Etelkám csillaga volt.

Kikisértük Etelkát az örök nyugalom helyére, hol jó barát s ellenség egyaránt alussza hosszas álmát, míg a hívó harsona új életre nem hívja őket.

Oh, mily jó is ez a temető! A mely szív az életben nem lelt megnyugvást, a hol csak küzdelem s megvetés volt osztály része s végre a sok szenvedés után elhagyja a földi létet, kijut a temetőbe: ott azután pihen nyugodtan, nem háborítva senkitől.

Én is, mióta Etelkám eltemet-tük, gyakori látogatója vagyok e bé-kés hazának s fölkeresem az elhunyt kedvesnek sírját és öntözgetem sírhalmán a virágokat könnyeimel.

H.

Vasárnapi munkaszünetről szóló törvény életbe léptetése.

A kereskedelmi miniszter rendszete.

(Folytatás és vége.)

3. árvíz és más elemi csapás elleni védelmi munkák, valamint az illető elemi csapás következményeinek eltávolítására vagy orvoslására elkerülhetlenül szükséges munkák;

4. oly ipari munka, mely a nyilvános közlekedés és közbiztonság érdekében halasztást nem szenvedhet.

5. ünnepélyeknél bármily díszítési munka.

6. a társas- és bérkocsi-ipar.

7. a hordár és targonczás ipar.

8. a temetkezési vállalatok.

IV. Az idézett törvény 3. §. b) pontja szerint: ipari munkát végezhetnek a mondott napokon azon önálló kisiparosok, kik maguk és pedig segítők és tanonczaik, valamint más segédmunkások igénybevétele nélkül lakásukon dolgoznak.

V. A jelen rendeletben az egyes munkákra illetve műveletekre nézve engedélyezett kivétel csakis azon munkásokra és segédszemélyzetre vonatkozik, mely az illető munkánál, illetve műveletnél tényleg alkalmazva van.

VI. Azon iparnemeknél, melyeknél az ipari munka a fentiek szerint vasárnapokon is végezhető lesz, köteles az illető iparüző az ezen munkánál alkalmazott munkások olyatén feváltásáról gondoskodni, hogy a munkások legalább minden hóban egy teljes vagy minden két hétben egy fél vasárnapon munkaszünetet élvezzenek.

VII. A jelen rendelet az 1891. é. XIII. t. cikkel egyidejűleg 1891. évi július hó 15-én lép életbe.

*

E rendelet kiegészítésül szolgál a pénzügyminiszter rendelete a bányászati és kohászati üzemekre, az állami pénzverdére, valamint az állami egyedáruságokra és azokkal kapcsolatos vállalatokra vonatkozólag és a következő intézkedéseket tartalmazza:

I mert az üzem felbeszakítása lehetetlen, végezhetők:

1. a bányászati és kohászati iparnál: a) a vízmentesítés és légvezetés céljából szükséges munkák, b) a javító munkák aknában, tárnában, járó és szállító nyílásokban, gépeken, gőzkazánokon és más erőműveken, szállító pályákon és azokhoz tartozó berendezéseken, továbbá az ilyen javító munkák miatt szükséges műhelyi munkák — amennyiben az itt felsorolt munkák az üzem megakasztása nélkül köznapon nem végezhetők, c) a felbeszakítást nem tűrő munkák érczelőkészítő, érczfeldolgozó (pörkölő, olvasztó, foncsorító, lugzó, fémválasztó, villamos fémejtő) művekben, valamint az ezekkel kapcsolatos vegyi művekben, sófőzőknél és a kokszkemenczékknél.

2. a pénzverő üzemnél az olyan javító munkák, a melyek az üzem nagyobb mérvű megszakítása nélkül köznapon nem végezhetők;

3. a sójövődék körében a már megkezdett sóberaktározás befejezéséhez az államtulajdon biztosítása céljából szükséges ipari munka;

4. a dohányjövődék hivatalainál és üzeméinél: a) a dohánybeváltó hivataloknál a beváltás ideje alatt a végből teljesítendő ipari munka, hogy a szombaton beváltott dohány vasár-

nap kezelte; b) ugyancsak a dohánybevéltő hivataloknál a dohányterjedés ideje alatt a végből teljesítendő ipari munka, hogy a felmelegedett levelek átrakattathassanak; c) a a dohánygyárakban a rendkívüli megrendelések hétfőn vagy Szent István napját követő napon való teljesítése végett szükséges munka, a szivargyártási üzem oly munkái, amelyek a gyártás folytonossága érdekében szükségesek; — végül nyers dohány- vagy gyártmány-szállítványoknak a vasúti vagy hajóállomáson való átvétele vagy átadása körüli halaszthatatlan munkák; d) a dohányáruda raktáraknál a már megkezdett anyagberaktározás befejezéséhez az államtulajdon biztosítása céljából szükséges ipari munka.

II. Mert a fogyasztó közönség érdekei a folytonos üzemtartást követelik:

1. a sójövődék körében folytatható: a) nagyobb mérvű sómegrendelés esetén a sótermelés és a sószállítás körül felmerülő ipari munka déli 12 óráig; b) a kizárólag sötét elárúsítók üzlete délelőtt 10 óráig; c) a más cikkekkel együtt sötét elárúsítók üzlete az ezekkel a cikkekkel való kereskedésre nézve fönnálló módon és korlátok között.

2. a dohányjövődék körében a dohányárudákra nézve, még pedig tekintet nélkül arra, vajjon a dohányárus kizárólag dohány- és dohánygyártmányok eladásával, vagy ezzel együtt más cikkek eladásával is foglalkozik, a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok változatlanul érvényben tartatnak azzal a hozzáadással, hogy ha azok a dohányárusok, akik egy és ugyanabban a helyiségben dohány és dohánygyártmányokon kívül más cikkek is elárúsítanak, a dohányárudákra nézve föntartott kötelezettséget az 1891. évi XIII. törvényzikk s ennek alapján a kereskedelemügyi miniszter által egyidejűleg kiadott rendelet kijátszására, vagy megszegésére használják fel, tőlük a dohányeladási engedély azonnal megfog vonatni.

III. Mert a közérdek követeli a folytonosságot, végezhetők:

1. a bányászat és kohászatnál, a dohányjövődék telepeinél és gyárainál mindazok a munkák, amelyek elhatalasztása a földfelület, illetve a műtelep biztonságát, személyek életét vagy egészségét veszélyeztetik;

2. a kőszénbányákban a termelés munkája, ha rendkívüli körülmények folytán a kőszéntermelést folytatni kell, a mihez azonban külön bányahatósági engedély kell, amely csak meghatározott időre szólhat.

UJDONSÁGOK.

— Egy szegedi fiu utazása a föld körül. Nagy fába vágta a fejszéjét Körösi Béla szegedi kereskedő inas. Az alig 14 éves suhancz meguva a mesterségét, föltette magában, hogy bejárja az egész világot. A fiu emberül beváltja fogadását, mert azóta már messze idegen országokban kóborol. Aprilisban indult el Szegedről s innen Zágrábon át Fiuméba ért s tönkre tette a csizmáit. Akkor hamarosan kiszámította, hogy ha gyalog akar Amerikába eljutni, hát legalább is két rud csizmára lesz szüksége, de mert csak 5 forinttal indult el hazulról, mezitláb

folytatta utját a svájci havasokon keresztül. A mint most szüleinek írja, naponként 40—60 kilométert halad. Amerikában be akar állani katonának, ha pedig nem veszik be, átrándul Afrikába kókuszdiót szedni. A fiunak már többször akartak a hozzátartozói pénzt küldeni, de ő ezt nem fogadja el. Minden ország nyelvéből csak két szót tanul meg és pedig azt, hogy „Jónapot kívánok!” meg azt, hogy „Könyeret.” Ezzel a tudományal, amint írja, az egész földet körül lehetne járni. Legutóbbi levelét a párisi Notre-dame tornyáról írta, ezelőtt három héttel. A vállalkozó fiu azóta már Amerika felé vitorlázik.

— Egy ábrándos leányka öngyilkossága. Szegeden nagy megdöbbenést keltő öngyilkosság történt. Richter József tisztviselő 16 éves szép leánya, Ida a Tiszába ölte magát. Öngyilkosságát úgy fedezték fel, hogy kifogták kalapját, mely a víz tükrén uszott. Richter Ida — mint levelezőnk írja — nagyon regényes, ábrándos természetű volt. A fiatal életnek utolsó jelenete az volt, hogy tegnap reggel 6 órakor templomba kérezkedett anyjától. Imádságos könyvet vett a kezébe, krém-színű képpettyes ruhájába öltözött, le volt eresztve szép haja, mint egyébkor. Meglehet, hogy a templomban is volt és imádkozott a szegény beteg gyermek, aki azután eltűnt. Nem maradt más a nyomán, mint a kis virágos kalap ott a hullámok tején.

— Baptista keresztelés a Tiszában. A Tisza vize — mint O-Becséről írják — most már azzal is dicsekedhetik, hogy baptista keresztvízzel szolgált. O-Becsén ugyanis a minap kereszteltek a szabad Tiszában öt személyt baptista módra. A keresztelést egy Budapestről jött baptista lelkész végezte s az áttérőkhöz előbb német szónoklatot tartott, mert a baptista üdvösséget úgy látszik magyarul nem osztogatják. Azután a keresztelendőket fehér ruhába öltöztetve, napszálltakor vezették a Tiszába, annyira, hogy a keresztelő őket a vízbe teljese elmeríthette. Az áttérők között négy öregasszony volt és egy fiatal leány, akin meglátszott, hogy inkább az anyai akaratnak, mint meggyőződésének enged.

Gyümölcskereskedők figyelmébe.

Városunkban az ideai gyümölcstermés kitünően sikerült. A jelenlegi napi árakról a következőkben értesítjük lapunk olvasó közönségét:

Fontos alma vékája 1—50.

Vaj alma „ 1.

Fehér alma „ 45.

Körte, koraiak „ 1.

Szilva, tarka és vörös 90.

krajczár. A régi mérték, a véka itt sines megengedve, — de azért a számítás, köznépnél mégis csak vékával történik. Gyümölcstermésünk oly bőséges, hogy nem tulozunk, midőn kimondjuk, hogy szeptember közepéig naponta 500—

1000 koesi rakomány szállítható. A vidéki gyümölcskereskedőknek, soha jobb alkalom nem kínálkozik áruik beszerzésére, mint a csongrádi gyümölcs piac.

— Bali Imre halász a hétfolyamán, Tiszánkban ritkán előforduló halat, Angolnát fogott. A ritka vendégnek igen sok nézője akadt.

— A p-kengyeli szerencsétlenség alkalmával súlyos sebet kapott Donka István f. hó 18-án meghalt.

— Helyreigazítás. Folyó hó 18-án Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltósága, mint jelezve volt, városunkba nem érkezett meg.

— Vizbe fult. Tari Irén, 8 éves kis leány e hó 18-kán a meritőről a Tiszába esett és belehalt. Holttestét f. hó 21-én fogták ki Mindszentén, honnan szülei csolnokon hozták haza. — Nagyobb ovatosságot ajánlunk a parton járó rendőr figyelmébe!

— Az első munkaszünetet vasárnap nálunk is a törvény szabta módon folyt le. Főleg kereskedői körökben a hetenkiint szórakozásra nyert szabad nap a legjobb hangulatot keltett.

Halál a rózsában.

Az emberi lét bizonytalanságának, sorsunk szörnyű tragikumának egy megdöbbentő példája a következő eset: Baniáról (Temesmegye) jelentik, hogy Popeszku János odaváló erdő és fűrészgyár tulajdonos szép leánya Ottilia, ifju völegényével a kertben sétálgatva, egy rózsabokorról nyiló rózsát akart szakítani völegényének; de alig nyult a virághoz, a zöld levelek közül egy vipera karjára vetette magát. Az állat egy pillanat alatt körültekergőzött a szép leány karján s a balkezébe harapott. A leány velőtrázó sikoly kíséretében ajultan rogyott össze s néhány órai szenvedés után meghalt.

Szerkesztői üzenetek.

— K. L. Helyben. Igazán örvendünk, hogy a helybeli iparossegédek közt ily lelkes és képzett egyént üdvözölhetünk lapunk hívei sorában. Üdvözlét!

H. B. Csépa. Kivánatára versének javát itt közöljük:

... Zöld fának sugaraiban az est korány,
Tied voltam s vagyok igazán . .
Nem tréfál? —

K. F. Szegvár. Csongrádtól-Szegedig: I. 3. 29. II. 2. 57. III. 1. 16. Vissza: detto.

Gőzhajózási menetrend.

I.

A gőzhajó indul Csongrádról Szegedre:

” ” ” Szerdán) reggel
” ” ” Pénteken) 4
” ” ” Vasárnap) órákor

Csongrádról Szolnokra:

” ” ” Kedden) reggel
” ” ” Csütörtökön) 4
” ” ” Szombaton) órákor

II.

A gőzhajó indul Szegedről Szolnokra:

” ” ” Hétfő) délután
” ” ” Szerda) 4
” ” ” Péntek) órákor

Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt:

III.

A gőzhajó indul Szolnokról Szegedre:

” ” ” Kedden) délután
” ” ” Csütörtökön) 3
” ” ” Szombaton) órákor

Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt.

Vasuti menetrend.

I.

Csongrádról indul — d. e. — 10. —
K.-Kis-Szállásra érkezik, — — 1 0.5
Félegyházára » « — — 11. —
Szegedre ind. (sz. v.) — — — 11. 47
Szegedre érkezik — — — — 1. 14
Budapestre ind. (gy. v.) — — 11. 47
Budapestre érkezik — d. u. — 2. 05

II.

Csongrádról ind. — d. u. — 2. 10
K.-Kis-Szállásra érkezik. — — 2. 48
Félegyházára » « — — 4. 16
Szegedre ind. (gy. v.) — — . 44
Szegedre érkezik. — — — — . 4
Szegedre ind. sz. v. — — — 4. 5
Szegedre érkezik. — — — — 6. 4
Budapestre ind. (sz. v.) — — 5. 92
Budapestre érkezik. — — — 8. 45

III.

Budapestről ind. (sz. v.) d. e. 7. 45
Félegyházára érkezik. — — 11. 05

Csongrádra ind. — — d. u. 12. 5
K.-Kis-Szállásra érkezik. — — 12. 30
Csongrádra » « — — 1. 08
Szegedről ind. (sz. v.) — — 10. 47
Félegyházára érkezik. — — 11. 46
Csongrádra ind. — — 12. 05
Csongrádra érkezik. — — 1. 08

IV.

Budapestről ind. (sz. v.) d. u. 12. —
Félegyházára érkezik. — — 4.
Budapestről ind. (gy. v.) — — 1.
Félegyházára érkezik. — — 3.
Csongrádra ind. — — — 5. 45
K.-Kis-Szállásra érkezik. — — 5. 10
Csongrádra » « — — — 6. 17
Szegedről ind. (sz. v.) — — , 10
Félegyházára érkezik. — — 4. 55
Csongrádra ind. — — — 5. 12
K.-Kis-Szállásra érkezik. — — 5. 40
Csongrádra érkezik. — — — 6. 10

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

H. Keviczky György.

SZILBER J.-NÉ

KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYVKÖTÉSZETE és KÖNYVKERESKEDÉSE

saját házában **CSONGRÁDON** magtár-utca.

Van szerencsém Csongrád város és vidéke közönségének tudomására hozni, hogy helyben, magtár-utcán, évek óta fenálló, a mai kor igénye szerint a legújabb betűkkel berendezett

könyvnyomdában

bármiféle a nyomdászati szakba vágó munka a legjutányosabb árért készítettik el.

Könyvkötészetemben

a legdiszesebb bekötések izlésesen állítatnak elő. Mérsékelt árakról mindenkit biztosítok.

Ajánlom még a kiadásomban hetenként megjelenő

„TISZAVIDÉK”

czimű lapomat

Előfizetési ára egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyed évre 1 frt.

